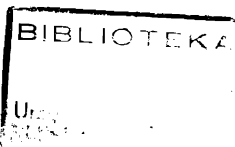


28 grudnia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY



A63c 9/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 9370.

Kl. ~~77 b 15.~~

77 b 9/22

Zdzisław Rittersschild
(Zakopane, Polska).

Więźba do nart.

Zgłoszono 7 listopada 1927 r.
Udzielono 18 września 1928 r.

Dobra więźba do nart posiada dla narciarza pierwszorzędne znaczenie. Chodzi bowiem o to, aby trzymała ona pewnie obutą nogę, a równocześnie, aby pasowała do każdego buta.

Więźba według wynalazku, odpowiadająca tym wymaganiom, jest przedstawiona na rysunku, przy czym fig. 1 przedstawia więźbę w widoku z góry, a fig. 2—jedną jej połowę od strony wewnętrznej w widoku z boku. Więźba według wynalazku składa się z dwóch szczęk żelaznych 1 według linii prostej uciętych od strony wewnętrznej, a zakończonych wygięciem 2 ku górze z otworem 3 dla uczepienia rzemienia 4. Linia zgięcia części poziomej szczęki 1, w miejscu przechodzenia pod kątem w wygięcie 2, jest nieco ku zewnątrz wypukła,

a posiada kształt, odpowiadający linii podeszwy obuwia.

Każda szczeka 1 posiada w swej części poziomej dwa podłużne prostokątne wgłębienia, zaopatrzone w poprzeczne nacięcia wytwarzające drobne żeberka 5. Każde wgłębienie posiada otwór podłużny 6 oraz płytkę 7 odpowiednią do przekroju wgłębienia z otworem od spodu zaopatrzoną w żeberka 5 trafiające pomiędzy także żeberka znajdujące się we wgłębieniu poziomej szczęki 1. Zapomocą śrub 8 luźno przechodzących, zarówno przez otwory płytek 7, nałożonych na wgłębienia szczęki 1, jak i przez otwory 6 w tych wgłębieniach, każda szczeka 1 łączy się z nartą 9. Dopóki śruby 8 nie są zupełnie przykręcone, szczęki 1 do pewnego stopnia mogą

obracać się wokoło trzpieni śrub 8 przy pełnej swobodzie ruchu ku sobie i od siebie. W tym celu szerokość otworu 6 musi być co najmniej półtora raza większa od średnicy śruby 8. Powstaje przez to możliwość dowolnego nastawiania szczęk 1 każdej więzby odpowiednio do każdorazowego kształtu obuwia, a po nastawieniu ustala się szczęki przez mocne dokręcenie śrub 8.

Śruby 8 mogą być wkręcane bezpośrednio w drzewo narty lub też w gwintowane otwory wpuszczonych w drzewo narty odpowiedniego kształtu metalowych części.

W znanych strzemiączkach 10 do rzemieni tylnych, w myśl wynalazku dodany jest występ 11, na którym opiera się podeszwa, dzięki czemu opadnięcie tylnych rzemieni, w postaci spiętej opierających się na obcasie obuwia, jest niemożliwe.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Więzba do nart, znamienna tem, że składa się z dwóch metalowych szczęk (1) z wygięciami (2) ku górze, zaopatrzonymi w otwory (3) dla rzemyków, przy czem przylegająca do narty pozioma część każdej szczęki, zaopatrzona w prostokątne podłużne wgłębienie z poprzecznymi żeberkami (5), z podłużnymi otworami wzdłuż prawie całej długości tych wgłębień, posiada wypukłą ku zewnątrz linję zgięcia, przechodzącą pod kątem w wygięcie

(2), stanowiące część zaciskającą but z boku.

2. Więzba do nart według zastrz. 1, znamienna tem, że szczęki (1) przymocowywane są do narty śrubami (8) pośrednio przez płytki (7) o przekroju odpowiednim do przekroju wgłębień szczęk i również od spodu zaopatrzone w żeberka (5) tak, aby żeberka (5) wgłębienia i żeberka (5) płytki (7) mogły się zazębiać.

3. Więzba do nart według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że otwory (6) we wgłębieniach szczęk (1) posiadają szerokość co najmniej półtora raza większą od średnicy trzpieni śrub (8) w tym celu, aby szczęki (1) miały możliwość obrotu pod dostatecznym kątem wokoło śrub (8) dla nastawiania szczęk (1) dowolnie i ściśle do wymiarów podeszwy danego obuwia.

4. Więzba do nart według zastrz. 1 i 3, znamienna tem, że śruby (8) są wkręcane w gwintowane otwory odpowiedniego kształtu metalowych części, wpuszczonych na stałe w drzewo narty.

5. Więzba do nart według zastrz. 1 i 4, znamienna tem, że znane strzemiączka (10) posiadają od strony wewnętrznej występy (11), na których opiera się podeszwa obuwia, dzięki czemu uniemożliwia się opadnięcie opartych na obcasie obuwia tylnych rzemieni więzby.

Zdzisław Rittersschild.

Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

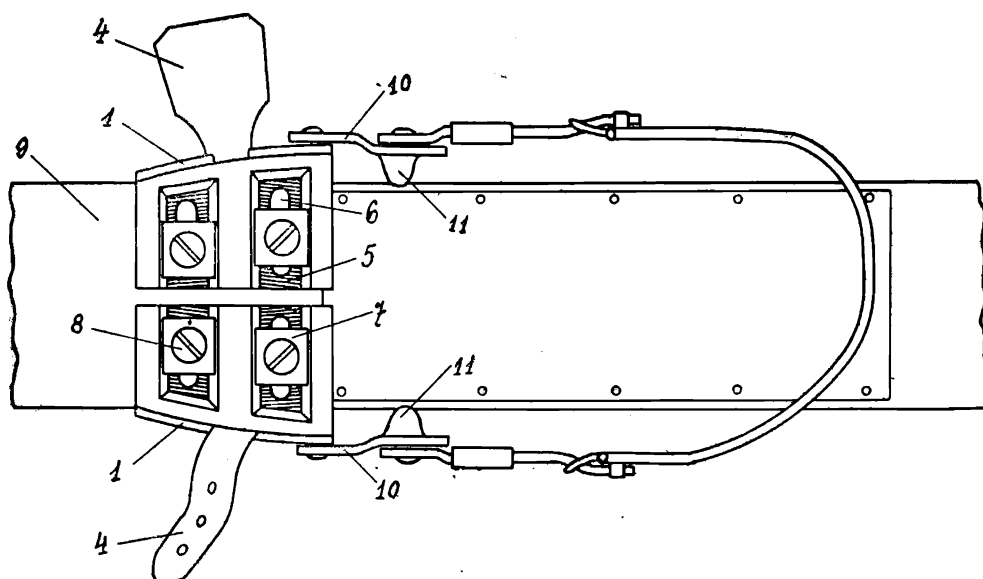


Fig. 2.

